

Sygn. akt VI U-upr 519/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2021r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dorota Witkowska
Protokolant:	stażysta Dobrawa Kopowska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2021 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o zasiłek chorobowy

z odwołania od decyzji z dnia 30 marca 2020 r., znak (...)

I. oddała odwołanie,

II. zasądza od powódki K. K. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. kwotę 180 zł (słownie: sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

VI U 519/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 marca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił K. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29 listopada 2019 r. do 13 grudnia 2019 r. z uzasadnieniem takim, że jej tytuł ubezpieczenia chorobowego ustał w dniu 30 listopada 2019 r. i po jego ustaniu K. K. kontynuuje wcześniej podjętą pracę zarobową u płatnika (...)_ (...) sp. z o.o. w L..

/akta ZUS: decyzja w aktach nienumerowanych/

Od powyższej decyzji odwołała się powódka K. K. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 grudnia 2019 r. do 13 grudnia 2019 r. oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka przyznała, że po ustaniu zatrudnienia miała zawartą umowę zlecenia z firmą (...)_ (...) sp. z o.o., jednakże w czasie choroby potwierdzonej zwolnieniami lekarskim nie wykonywała czynności dla Zleceniodawcy.

/odwołanie k. 3-4/

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podtrzymał zaskarżoną decyzję i jej uzasadnienie.

/odpowiedź na odwołanie k. 5/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest w sprawie, że powódka K. K. podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w tym chorobowemu z tytułu zatrudnienia przez płatnika Centrum (...) sp. z o.o. sp.k. w G. w okresie od dnia 13 listopada 2018 r. do 30 listopada 2019r.

Bezspornym jest również, że w okresie zatrudnienia powódka stała się niezdolna do pracy i z tego tytułu za okres do 30 listopada 2019 r. otrzymała od pracodawcy wynagrodzenie za czas choroby. Niezdolność do pracy powódki utrzymywała się do 13 grudnia 2019 r.

W czasie trwania zatrudnienia powódka zawarła również umowę zlecenia z firmą (...) sp. z o.o. w L.. Z tytułu tej umowy od 1 sierpnia 2019 r. była zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego a następnie od 1 grudnia 2019 r. do ubezpieczeń społecznych bez chorobowego. Wyrejestrowanie powódki z ubezpieczeń społecznych nastąpiło od 1 stycznia 2020r.

/dowód: akta ZUS druki ZUS ZZA, (...) i (...) zgłoszone przez płatnika (...)_ (...) sp. z o.o./

W grudniu 2019 r. w ramach zawartej umowy zlecenia powódka nie świadczyła usług. Zaczęła świadczyć usługi dopiero od 18 grudnia 2019 r.

/dowód: akta ZUS ewidencja godzin pracy/

Powódka zakończyła omawianą umowę zlecenia w lipcu 2020 r.

/bezsporne, k. 31 przyznanie powódki/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie okoliczności bezspornych oraz dowodów w postaci dokumentów.

Okoliczności bezsporne nie budziły wątpliwości Sądu, bowiem wynikały ze zgodnych oświadczeń stron lub znajdowały potwierdzenie w dokumentach, których autentyczność i prawdziwość nie była kwestionowana ani nie budziła wątpliwości. Ostatecznie wobec przedmiotu sporu oraz złożenia dokumentów zgłoszeniowych i wyrejestrowujących powódkę z ubezpieczeń społecznych, nie było konieczne pozyskanie przez Sąd dodatkowych informacji od płatnika E..

Oceniając zaś żądanie Sąd miał na uwadze, że sprawa dotyczyła prawa powódki do zasiłku chorobowego z tytułu umowy o pracę za okres po ustaniu tego tytułu.

Zatem zastosowanie w sprawie znajdował art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. j. Dz. U. 2019.645 ze zm. - zwana dalej ustawą zasiłkową). Zgodnie ze wskazanym przepisem, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Odnosząc powyższe do sprawy zauważyć należy, że po ustaniu umowy o pracę powódka posiadała nadal ważną i umowę zlecenia. Zgodnie z art. 11 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U.2020.266, ze zm. – zwana dalej ustawą systemową) umowa zlecenia w okresie jej trwania dawała powódce prawo do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, a zatem stanowiła tytuł do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Należy zaznaczyć, że w świetle omawianego art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej istotne znaczenie ma posiadanie tytułu do ubezpieczeń. Postępowanie dowodowe wykazało, że chociaż powódka nie wykonywała w spornym okresie pracy zarobkowej, to jednak posiadała tytuł do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w postaci zawartej umowy zlecenia, o czym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej.

Nie miała tu zatem znaczenia okoliczność, że powódka nie świadczyła żadnych czynności o charakterze zarobkowym w związku z zawartym zleceniem, bowiem w świetle cytowanego przepisu istotne jest podjęcie działalności w sensie funkcjonalnym tj. takim, że daje ona podstawę (tytuł) do objęcia ubezpieczeniami społecznymi. Niewątpliwie dopóki umowa zlecenia dawała powódce tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, wykluczała przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego z tytułu umowy o pracę za okres po ustaniu tej umowy o pracę.

W konsekwencji okoliczność, że powódka posiadała tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym w postaci ważnej umowy zlecenia pozbawiała ją w świetle w/w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej prawa do zasiłku chorobowego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia wywodzonego z zatrudnienia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Orzekając w punkcie II wyroku o kosztach postępowania, które to stanowiły koszty zastępstwa procesowego, Sąd miał na uwadze treść art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Wobec oddalenia odwołania Sąd zasądził z tego tytułu od powódki na rzecz pozwanego kwotę 180 zł wynikającą z treści § 9 ust. 2 w zw. z § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. 2018.265).